

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 5, טלפון 03-243386. תאריך: 136 מען מברק: "עודמפרם" • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רח' בן-אבנר • הפצה: "גד" בע"מ • גזופות: "צונגורפיה כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנר • העורך: אלי תבור • עורך תכנית: יוסי שנון • עורכת כותוב: נורית יהודאי • ראש המינהלה: אברהם סיטון • מח' המודעות: רפי זכרני • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

מבועד עישון החשיש שוטף את צה"ל, מוכנים רק מפקדים מועטים הודות בקיום הבטיח - אין הסברה, הדיווח לוקה, אין ענישה.

פרק מיוחד באותה כתבה הוקדש למת-רחש בנושא זה במחנה המטכ"ל בקריה. כתב אז העולם הזה:

"מחנה מטכ"ל בקריה בתל-אביב. מר-בית חיילי אותו מחנה הם חיילים בעלי פרופיל נמוך, המשרתים כנהגים, פקידים או ש"י-גימלים. בדרך כלל, החיילים מסיימים את עבודתם בשעות אחר-הצהריים המאוחרות או הערב המוקדמות, ואם אין להם משימות מיוחדות או תורניות, הם חופשיים לצאת לבתיהם. המחנה שוכן בלב תל-אביב ובמרחק עשר דקות נסיעה בילבד מכרם-התימנים, אחד ממעוזי מוכרי החשיש בארץ.

נ. הוא ספק הסמים הראשי של מחנה-מטכ"ל. הוא שירת באותו מחנה כנהג, עד לפני שלוש שנים ומאז הוא שומר על קשרים טובים עם החיילים והמפקדים הזוטרים באותו מחנה. נ. מודה כי הוא מוכר חשיש ב"60 אלף לירות לחדש לחיילי מחנה-מטכ"ל, דרך ספק-מישנה, ביניהם אף חיילים רבים של המישטרה הצבאית.

לנ. ברור כי חיילי מחנה-מטכ"ל אינם מעשנים סמים בטכום אדיר כזה לחדש. הוא יודע כי חיילים רבים קונים את הסם כדי לתיתו או למכור אותו הלאה.

נ. שהיה נהג בצה"ל, יודע לספר כי חלוצי מעשני-הסמים במחנה-המטכ"ל היו חברי הנהגים. על הנהגים אין פיקוח מוכרי החשיש בישראל.

חשיש במחנה-מטכ"ל

מרבית חיילי אותו מחנה הם חיילים בעלי פרופיל נמוך, המשרתים כנהגים, פקידים או ש"י-גימלים. בדרך כלל, הם מסיימים את עבודתם בשעות אחר-הצהריים המאוחרות או הערב המוקדמות, ואם אין להם משימות מיוחדות או תורניות, הם חופשיים לצאת לבתיהם. המחנה שוכן בלב תל-אביב ובמרחק עשר דקות נסיעה בילבד מכרם-התימנים, אחד ממעוזי מוכרי החשיש בישראל.

הגיוני הראשון ב"העולם הזה" המידע של מודע

כה חוזק כמו על שאר חיילי היחידה. טכניקת אספקת הסמים של נ. פשוטה ביותר, ואינה זורשת ממנו כל מאמץ. מדי שבועיים שלושה נקבעת נקודת-מיפ"גש אחרת בינו לבין מספר נהגים. ביניהם אף נהגים של צענים בכירים ביותר במטכ"ל. באותם שבועיים-שלושה אפשר לראות מכוניות מסוג כרמל, ואליאנט ודארט צבאיות נעצרות במשך היום, בין שליחות אחת לשניה עבור המפקד, ומע-מיטות את שקיות החשיש בתאי הכפפות של המכונית, או מתחת למושב הקדמי.

בשעתו עורר פירסום כתבה זו הדים עצומים בצה"ל. היו שזעמו עלינו כי ב"פירסום הכתבה אנחנו מכתימים את שמו של צה"ל. עתה, באיחור של 16 חודש, נכנסה סוף סוף המישטרה לפעולה, אישרה למע-

שה את גילויי וקביעות העולם הזה ב"פרשה.

בתוכנית "עלי כותרת" ששודרה בשבוע שעבר בטלוויזיה, מתח עורך ה"תוכנית ומגישה, ירון לונדון, ביקורת על שתיים מהכתבות שראו אור בגיליון הש"בוע שעבר (העולם הזה 2070).

ביקורתו הראשונה התייחסה לכתבה מלאך בחוף תל-אביב שעסקה בפסל אותו מעצבת עתה הפסלת אילנה גור, המיועד להיות מוצב בחוף תל-אביב. לונדון טען כי נודע לו שהרשימה נכתבה בידי יצחק תוראל שהוא גם בעליה של גלריה "המ-ציגה" את יצירות אילנה גור, דבר שיש בו פגם אסתטי חמור, אם לא למעלה מזה. "לפני שמספים מוסר לאחרים מוטב לע-שות בדקביות בבית", יעץ לונדון. עקרונית היתה ביקורתו של לונדון מוצי-דקת לחלוטין. מבחינת האתיקה העיתונאית אסור היה לאפשר לתוראל, שבנוסף להיותו בעל גלריה פרטית לאמנות הוא גם עובד חלקי בהעולם הזה, הפרסם ידיעות או כתבות הנוגעות לתחום עיסוקו הפרטי. כמי שהיה אחראי לפאשלה זאת, שנגרמה

ירון לונדון טעות בשיקול

מתוך טעות בשיקול, אני מסכים עם לונדון שפירסום מעין זה הוא פגם אסתטי ואתי וחמור שאסור לו שיתרחש. נתאמץ להקפיד על כך יותר בעתיד.

עם זאת, כדי להחמיד בביקורתו ולהחריפה, עיוות מעט ירון לונדון את התמונה. כך, למשל, הוא לא סיפר לצופיו על תוכנה של הכתבה. הוא הציג בפניהם רק את הכותרת העלולה ליצור את הרושם כי "מלאך בחוף תל-אביב" מתכוונים לאי-לנה גור עצמה ולא לשמו של פסל שהיא יוצרת. הוא קרא בפניהם קטע המספר שבשחי הפסלת, אך העלים את העובדה כי הכתבה היתה ביסודה כתבה אינפור-מטיבית ולא כתבת ביקורת. יותר מזה, לונדון טען כי הגלריה של תוראל, "מציגה" את יצירותיה של אילנה גור, בעוד שלמעשה היא הציגה, בעבר, תערוכה של יצירותיה, כך שפירסום הכתבה כעת אין בו כדי לתרום לעליית רווחי הגלריה בשעה זו.

חמור מכל הוא שלצורך ביקורתו הפחית ירון לונדון מערכה של אילנה גור כפסלת, הגדיר אותה כמי שאינה זוכה להצלחה אמנותית או מסחית בישראל. העובדות, ביניהן פסלה של אילנה המוצב במוסד 'ד'ושם בירושלים וכן מכירת כל יציר-תיה בתערוכה שערכה לא מכבר, טופחות על פניו של לונדון בנקודה זו.

רק לאחרונה נודע כי מוזיאון גוגנהיים בניו-יורק רכש כמה מפסליה של אילנה גור. יש להניח כי שפיטתם האמנותית של אנשי מוזיאון זה עולה על זו של לונדון, כך שלא היה כל טעם לשרבב זילזול ב"עורך האמנותי של פסלי אילנה גור בכיר קורת הלגטימית על כתבת העולם הזה. כל אלה אינם בהם כדי להמעיט מביקורתו העניינית של לונדון, שהיא מוצי-דקת ביסודה. מעולם לא התיימרנו להציג את עצמנו כמי שאינם טועים בשיקול-דעת, בהערכה או בפרסום. עיתון אינו גוף החי בזכות עצמו. הוא נעשה בידי אנשים. ואנשים מועדים לשגות.

יתרונם של העולם הזה על פני אמ-צעי-תיקשות אחרים במדינה, הוא בכך שהוא מעודד ביקורת גם על עצמו ותוכ-נו. לא רק זה, אלא שהוא גם מתחשב

בביקורת כמידה והיא מוצדקת ואינה נוי-בעת רק מרצון לקנטר. מבחינה זו דומני שביקורתו של לונדון כבר השיגה את מטרתה בכך שעוררה אור-תנו ליתר הקפדה ותשומת-לב בתחום זה בעתיד.

פחות צורך לונדון בהערותו השניה.

הגיליון האחרון של העולם הזה (2070) הכיל סיפור על החיפוי המוחלט שניתן לייבאל ידן עליידי עובדי מישרד-התינון והתברכות, ובראשם השר עצמו, אהרון ידן. התנהגות השר ידן בפרשה זו היא יותר ממזורה - והיא מעוררת תמיהה אף בקרב עמיתיו וחבריו. בהקשר זה היה נכון להזכיר כי השר אהרון ידן והפרופסור יגאל ידן, הם קרובי-מישפחה. כדי להראות זאת, הכינונו דיאגרמה מישפחתית, שהראתה את ההש-תלבות המישפחתית של השניים. לונדון לא ערער על כך שצריך היה להבליט את הקשר המישפחתי הזה, שהוא רלוונטי לסיפור.

אולם לונדון הגיב במילים נטושות ("מכר-ער...") על כך שאותה סבלה הכילה גם את שמו של אשר ידלן, בן-דודו של אהרון ידלן. לדעת לונדון, היה זה נסיון פסול לקשר את ידן בעקפיון בפרשת ידלן, שלא היתה לו נגיעה לה.

על כך יש להעיר שתי הערות: ● הטבלה הכילה לא רק את ידן ואה-רון ידלן, אלא הראתה אילן-יחסין שהי-קיף גם אנשים מוכובדים כמו משה שרת, אליהו גולומב ודוב הוז. אם מותר להכניס את המכובדים, האם אסור להכניס את הפחות-מכובדים?

● גיבור הסיפור היה אהרון ידלן. שמו של אהרון ידלן נקשר במפורש עם שמו של אשר ידלן, מאז שזה הודה בבית-הדין שהעביר באופן בלתי-חוקי כספים לאישי מיסלגת-העבודה, וביניהם בן-דודו, שהיה או מוכ"ל המיפלגה. היה זה מעניין, ואולי גם מאלף, לדעת שהאיש המחפה על מעשיו של בן-דודו יגאל ידן הוא אותו האיש שהיה קשור גם במעשיו הפליליים של בן-דודו אשר ידלן, עפ"י טענתו של זה האחרון.

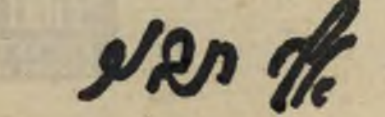
● הגילויים המסעירים האחרונים על חשבונות המטבע הזר בכניסם בחו"ל, ש"החזיקו רעית ראש-הממשלה, לאה רבין

הקאריקטורה ב"ג'רוזום פוסט"

וקרי-החוזן לשעבר, אבא אבן, לא נחשפו עליידי העולם הזה, אבל העובדה שבמשך שנים רבות היה זה העולם הזה שעסק, כמעט יחיד, בחשיפת פרשיות שחיתות ב"מדינה, יצרה כבר מעין מיתוס, לפיו כל חשיפת שערורייה מקורה בעיתון זה. ביטוי לכך נתן לפני שבוע הצייר קישן, במדור הקאריקטוריסטי שלו עצמות יבשות בג'רוזום פוסט.

"מי כבר יכול לחשוף את משכיות-היתר שלך בבנק?" שואל גיבור המדור את עצ-מו. והתשובה: "אורי אבנר, זה האיש!"

קריאה קרי

קוראי העיתונים היומיים ודאי נחרדו השבוע למקרא הכותרות הגדולות בעמודים הראשונים, שבישרו על חשיפת רשת מיסחר סמים ליד מחנה-המטכ"ל בתל-אביב. רק שבועיים קודם לכן רגשה הארץ סביב הגילויים על ממדי התפשטות

השם שיש להעניש שומר את נדל חובס וקטע עטיפה פוסטלית
לחפץ בשם חבטי - אין הסברה, הדיווח לוקה, אין ענישה

גודל חשיש לוחם בצה"ל

השם שיש להעניש שומר את נדל חובס וקטע עטיפה פוסטלית
לחפץ בשם חבטי - אין הסברה, הדיווח לוקה, אין ענישה

הכתבה על הסמים (ה.ה. 2001) באיחור של 16 חודש

השימוש בסמים בקרב תלמידי בתי-הספר ה"תכונים - בעקבות המעצרים והחקי-רות שנערכו בקרב תלמידי בית-הספר ה"תיכון ברמת-השרון - והנה פורסמה עדות נוספת על עישון סמים ומסחר בהם גם בקרב חיילי צה"ל באחד המוקדים הרגי-שים ביותר.

העתונים שסיפרו לקוראים על הפרשה, אחרי ששני חיילים נלכדו ליד שער ויקטור שבמחנה-המטכ"ל בעת ניהול עיסקה של מכירת חשיש, דאגו לציין כי פרשת סחר הסמים במחנה-צה"ל, לרבות מחנה-מ"כ"ל, הועלתה עוד לפני חודשים על ידי ח"כ הליכוד יצחק מודעי, שהעלה את העניין במכתב ששיגר לשר-הביטחון.

אף אחד מעיתונים אלה לא טרח לציין כי הפרשה נחשפה לראשונה ופורסמה בסומבי עוד בחודש ינואר 1976, בחקיקה מצבה ונרחבת של העולם הזה בנושא השימוש בסמים בצה"ל. כל המידע עליו התבסס ח"כ מודעי בפנייתו אל שר-הביטחון בפרשה זו ושמיש השבוע הזה רקע לכתבות בעתונים בהתייחסותם אליה, נחשף על ידי העולם הזה.

בכתבה נגדל חשיש לוחם בצה"ל (העולם הזה 2001) שפורסמה ב"7 בינואר 1976, היה העולם הזה העתון הראשון שהעז לג-עת בבעיה שהיתה מעין טאבו לגבי אמצעי-התיקשות במדינה. טען אז העולם הזה: